

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 446/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ивановић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. из ..., чији је пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 173/19 од 01.12.2020. године, на седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 173/19 од 01.12.2020. године.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем П1 3197/18 од 15.04.2019. године, утврдио је да је у овој парници повучена тужба тужиоца, поднета против туженог ради поништаја Анекса уговора о раду од 17.12.2018. године (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 51.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема решења, под претњом извршења (став други изреке).

Виши суд у Нишу, решењем Гж1 173/19 од 01.12.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Основног суда у Нишу П1 3197/18 од 15.04.2019. године, у ставу другом изреке, којим је одлучено о трошковима поступка (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби (став трећи изреке).

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима

се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана да, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредно тражење се узима у обзир само када се тражи главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која у конкретној ситуацији не чини главни захтев, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413, а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић